

Nzev a číslo lohy	2 - Difrakce světelného záření
Datum měření	23. 2. 2011
Měření provedli	Tom Zikmund, Jakub Kkona
Vypracoval	Tom Zikmund
Datum	2. 3. 2011
Hodnocení	

1 Difrakční obrazce

V celkové loze jsme používali He-Ne laser s vlnovou délkou $\lambda = 632,8 \text{ nm}$. Paprsek jsme nasměrovali požadovaným směrem pomocí nastavitelného zrcátka.

Pro pozorování difrakce na hraně jsme museli svazek laserového záření rozšířit. K tomu jsme použili objektiv z mikroskopu. Pro vytvoření tohoto svazku jsme do vstupu z objektivu vložili clonku s malým otvorem (bodový zdroj). Před objektivem mikroskopu jsme vložili spojovací okno, tak aby jeho ohnisko bylo v místě bodového zdroje a paprsky vycházející z okna byly rovnoběžné. Do takto rozšířeného svazku jsme vložili tenkou rovnou záclonu představující ostrou hranu. Ve vzdálenosti přibližně 3,5 m jsme pozorovali difrakční obrazec. V difrakčním obrazci byly znatelné průhyly maxim a minim rovnoběžné s hranou, nejlépe pozorovatelné v okolí hrany geometrického stínu. V geometrickém stínu bylo možné tyto průhyly pozorovat tak, ale s mnohem nižší intenzitou.

Pro pozorování dalších difrakčních obrazců jsme použili tenký laserový svazek (bez rozšíření). U difrakce na tenké drátě jsme pozorovali jedno centrální maximum jeho intenzita nebyla nejvyšší uprostřed, ale spíše na okraji. Další maxima byly od sebe stejně vzdálená a jejich intenzita klesala se vzdáleností od centrálního maxima.

U difrakce na tržbině jsme pozorovali podobný obrazec, který se lišil pouze tím, že nejvyšší intenzita centrálního maxima byla uprostřed. To potvrzuje platnost Babinetova doplnkového principu. Protože drát a tržbina jsou vzájemně doplňkové tvary, součet jejich polí musí být stejný jako pole samotného svazku bez překážky. Vedlejší maxima musí být u obou obrazců na stejných místech, avšak jejich pole budou mít opačnou fázi.

Dále jsme pozorovali difrakční obrazec obdélníku, který měl dvě strany vodorovné. Centrální maximum tvořilo obdélník, jeho tvar odpovídal tvaru apertury. Ve směru, kde stěny tohoto obdélníku byla, byla další vedlejší maxima. Tyto maxima tvořily tři obdélníky, jejichž jeden rozměr odpovídal délce přilehlé strany hlavního maxima a druhý odpovídal přibližně polovině délky druhé strany hlavního maxima.

U difrakčního obrazce kruhové apertury jsme pozorovali jedno kruhové maximum a několik sousedních kruhových maxim okolo něj.

Pro výpočet Fresnelova čísla platí vztah

$$N_F = \frac{\bar{x}_{max}^2 + \bar{y}_{max}^2}{\lambda z}$$

Například pro difrakční obrazec obdélníku o rozměrech $a = 89 \mu\text{m}$ a $b = 112 \mu\text{m}$ ve vzdálenosti 351 cm vychází Fresnelovo číslo

$$N_F = 0,009 \ll \frac{1}{2}$$

Užit se tedy jedná o vzdálenou zónu. Fresnelovo číslo pro tento obdélník $N_F = \frac{1}{2}$, první když je difrakční obrazec vzdálen 6,5 cm. Ve Fresnelově zóně, tedy blíže než 6,5 cm, jsme však difrakční obrazce nepozorovali. Je to způsobeno tím, že fáze pole v této zóně je velmi proměnlivá a velmi citlivě závislá na vzdálenosti.

blízká a vzdálená zóna, Fresnelovo číslo, reference, jednotky

2 Výpočet velikosti apertur podle difrakčního obrazce

Vzdálenost překážky od apertury je ve všech případech stejná a to $z = 351 \text{ cm}$. U difrakčního obrazce tržbiny jsme změřili vzdálenost -5. a 5. maxima $d_5 = 13 \text{ cm}$. Odtud vzdálenost prvního minima $x_1 = 1,3 \text{ cm}$. Pro

vypočet ky trbinny vyjdeme ze vzorce

$$x_m = \frac{m\lambda z}{a},$$

odkud vyjdeme ku trbinny

$$a = \frac{m\lambda z}{x_m}.$$

Po dosazen hodnoty x_1 vychz ka trbinny

$$a = 171 \mu\text{m}.$$

Pro difrakn obrazec drtu jsme namili vzdlenost -5. a 5. maxima $d_5 = 22,7 \text{ cm}$. Odtud vzdlenost prvneho minima $x_1 = 2,27 \text{ cm}$. Z Babinetova principu plyne, e pro difrakn minima drtu mus platit stejn vzorec jako pro trbinu

$$a = \frac{m\lambda z}{x_m},$$

kde a je prmr drtu. Po dosazen x_1 vychz

$$a = 98 \mu\text{m}.$$

Drt tedy pravdpodobn bude mt udvanou tlouku $0,1 \text{ mm}$.

Pi men -5. a 5. maxima obdelnkov apertury nm vyla vzdlenost ve vodorovn ose $d_{5v} = 25 \text{ cm}$ vzdlenost ve svisl ose $d_{5s} = 19,9 \text{ cm}$. Odtud vzdlenost prvneho minima ve vodorovn ose $x_1 = 2,5 \text{ cm}$ a ve svisl ose $y_1 = 1,99 \text{ cm}$. Z vrazu pro intenzitu difraknho obrazce obdelnkov apertury uvedenho v [1] je vidt, e pro jednotliv rozmry obdelnkov apertury bude platit stejn vzorec jako pro trbinu. Proto

$$a = \frac{m\lambda z}{x_m}, \quad b = \frac{m\lambda z}{y_m}.$$

Po dosazen x_1 a y_1 dostvme

$$a = 89 \mu\text{m}, \quad b = 112 \mu\text{m}.$$

U apertury bylo uvedeno, e se jedn o tverec o stranch $89 \mu\text{m}$, jedna strana tedy odpovd namenm udajm.

Pro kruhovou aperturu jsme namili nsledujc prmr prvnych minim: $d_1 = 19,5 \text{ mm}$, $d_2 = 36 \text{ mm}$, $d_3 = 53 \text{ mm}$. Pro polomry tedy plat: $r_1 = 9,75 \text{ mm}$, $r_2 = 18 \text{ mm}$, $r_3 = 26,5 \text{ mm}$. Ze vzorc

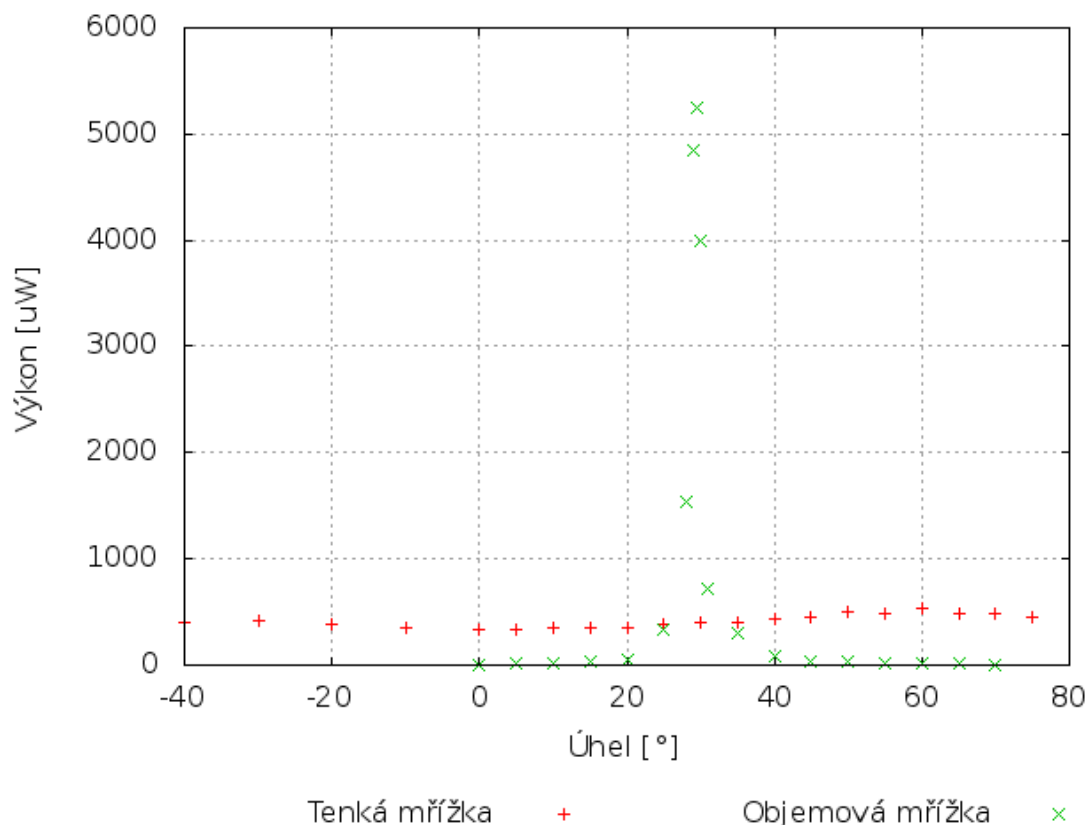
$$r_1 = \frac{1,22\lambda z}{d}, \quad r_2 = \frac{2,23\lambda z}{d}, \quad r_3 = \frac{3,24\lambda z}{d}$$

vypoteme ti hodnoty pro prmr kruhov apertury

$$d \approx 277,9 \mu\text{m} \approx 275,2 \mu\text{m} \approx 271,6 \mu\text{m}.$$

Vzjemn odchylka jednotlivch vsledk je dsledkem nepesneho men prmr difraknch minim.

3 Zvislost difrakn innosti na hlu dopadu

Obrázek 1: Zvislost difrakční účinnosti prvních řádů tenké a objemové mřížky na úhel dopadu

4 Výpočet periody mřížky

Vzdálenost difrakčního obrazce od mřížky je ve všech případech $z = 351$ cm. U tenké mřížky jsme naměřili vzdálenost mezi -1. a 1. minimem $d_1 = 44,7$ cm. Odtud vzdálenost prvního minima $r_1 = 22,35$ cm. Dále jsme změřili vzdálenost tohoto minima $r_3 = 69,8$ cm. Pro výpočet periody vyjdeme ze skalární rovnice

$$\sin(\theta_m) - \sin(\theta_i) = m \cdot \frac{\lambda}{\Lambda},$$

kde θ_m je úhel difrakce do m -tého difrakčního maxima a θ_i je úhel dopadu rovinné vlny na mřížku. Úhel θ_i je v našem případě nulový. Pro mřížkovou periodu Λ bude tedy platit

$$\Lambda = m \cdot \frac{\lambda}{\sin(\theta_m)} \approx m \cdot \frac{\lambda}{\tan(\theta_m)} = m \cdot \frac{\lambda z}{r_m}.$$

Po dosazení r_1 a r_3 vychází

$$\Lambda \approx 9,9 \mu\text{m} \approx 9,5 \mu\text{m}.$$

U tenké amplitudové mřížky jsme naměřili vzdálenost mezi -1. a 1. minimem $d_1 = 41,5$ cm. Odtud vzdálenost prvního minima $r_1 = 20,75$ cm. Dále jsme změřili vzdálenost tohoto minima $r_3 = 63,5$ cm. Ze stejného vzorce jako v předchozím případě vypočteme po dosazení r_1 a r_3 mřížkovou periodu

$$\Lambda \approx 10,7 \mu\text{m} \approx 10,5 \mu\text{m}.$$

K dalšímu měření jsme potřebovali wattmetr, který měří výkon světla dopadajícího na jeho snímač. Wattmetr jsme nastavili na vlnovou délku $\lambda = 632,8$ nm a měřili jsme výkon maxima prvního řádu objemové mřížky. Snímač jsme se snažili nastavit kolmo na dopadající záření a udržovat stále ve stejné vzdálenosti od mřížky. Pomoc

wattmetru jsme nali hel dopadu rovinn vlny na mku, pi kterm byl vkon zen prvneho maxima nejvy. Pro objemovou mku nm vyel tento Braggv hel

$$\theta_B = 29,5^\circ.$$

Pi tomto hlu jsme zmili vzdlenost mky od stntka $z = 121$ mm a vzdlenost prvneho maxima od nuldho maxima $x = 190$ mm. Stntko bylo umstn kolmo na svazek nultho maxima. Pro hel mezi paprsky prvneho a nultho maxima tedy plat

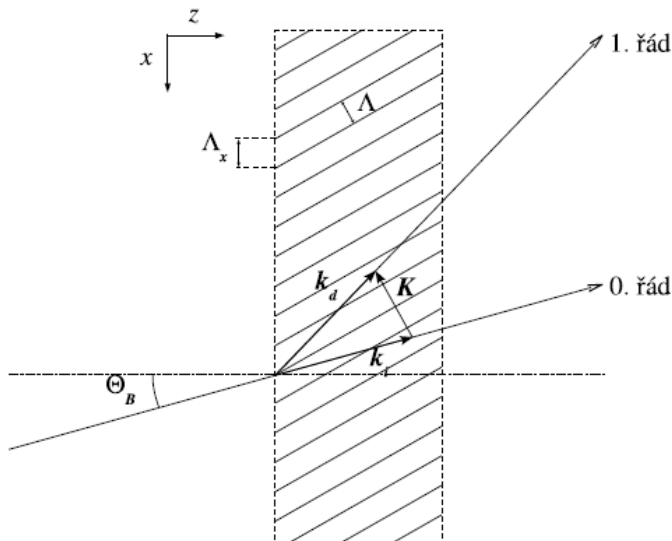
$$\operatorname{tg}(\theta_1) = \frac{x}{y}, \quad \theta_1 = 57,5^\circ.$$

Vlnov vektor vlny nultho maxima ozname k_1 . Z Bragovy podmny a z obrzku 2 plyne vztah

$$\sin\left(\frac{\theta_1}{2}\right) = \frac{|K|}{k_1} = \frac{\lambda}{2\Lambda},$$

odkud

$$\Lambda = \frac{\lambda}{2 \sin\left(\frac{\theta_1}{2}\right)} = 657,8 \text{ nm}.$$

Obrázek 2: Objemov mka pi splnn Braggov podmnce

Nakonec jsme jet zmili vzdlenost nultho a prvneho maxima dal tenk amplitudov mky $r_1 = 54$ mm ve vzdlenosti $z = 465$ mm. Z rovnice pro tenkou mku jsme vypotali

$$\Lambda = 5,5 \mu\text{m}.$$

U tto mky jsme v pedchoz loze mili selektivn kivku.

5 Rozdly mezi difrakc na tenk a objemov mce

Z grafu na obrzku 1 je vidt znan rozdli v rozloen difrakkn innosti na hlu dopadajcho zen vzhledem k typu difrakn mky. Je zejm, e objemov mka je velmi citliv na hel a m vysokou difrakn innost pouze ve velmi zkm rozsahu. To je dno nutnost splnn Bragovy podmny, kter vyaduje, aby pspvky od jednotlivch elementlnch vlnoploch vznikajcch na mce byly soufzov. A vzhledem k tomu, e v objemov mce se svtlo me it po drahch rzn optick dlky, bude soufzovost splnna pouze pro konkrtn hel. Tento problm nenastv u tenkch mek, kdy neme dojt k vraznmu fzovmu rozdlu elementlnch vlnoploch a difrakn innost se hlem dopadajcho zen mn pouze minimln.

Reference

- [1] Kolektiv KFE FJFI VUT: *loha . 2 - Difrakce svtelneho zen*, [online], [cit. 2. bezna 2010], http://optics.fjfi.cvut.cz/files/pdf/ZPOP_02.pdf